Πού οδηγεί η ρητορεία για «εθνογένεση»;

Γράφει ο **Ανδρέας Σταλίδης**.

Ο κ. Νίκος Φίλης ξεκάθαρα μιλάει για «εθνογένεση» στο καθιερωμένο υπουργικό μήνυμά του.

Ας σκεφτούμε την ιεράρχηση προτεραιοτήτων σε ατομικό επίπεδο.

Πρώτα, πρέπει το άτομο να υφίσταται.

Δεύτερον, πρέπει να έχει συνείδηση του εαυτού του, να γνωρίζει ποιος είναι, να θυμάται ποιος ήταν εχθές. Να έχει ταυτότητα. Με το Αλτζχάϊμερ δεν γνωρίζεις ποιος ήσουν εχθές και αυτή η ασθένεια

συνδέεται με την υπόσταση του ατόμου. Την αποδομεί αργά αργά μέχρι τέλους.

Τρίτον, πρέπει να διαθέτει τα απολύτως αναγκαία για την επιβίωσή του και την συνέχεια των προηγούμενων δύο σταδίων.

Και τέταρτον, πρέπει να φροντίζει για την ευμάρειά του, την ικανοποίηση περαιτέρω των στοιχειωδών αναγκών του.

Αν τα προβάλλουμε αυτά σε μία συλλογικότητα, σε ένα έθνος, διαπιστώνουμε το εξής: το θέριεμα της αποδόμησης της συνέχειάς του, της ταυτότητας, της εθνικής αυτογνωσίας, της αποπομπής της ιστορικής μνήμης (όχι για να συντηρεί παλαιές εχθρότητες, αλλά για επίγνωση της ιστορικής του υπόστασης), συνεπάγεται την προσβολή του δεύτερου από τα παραπάνω τέσσερα βήματα.

Δημιουργεί μακροπρόθεσμα ένα έθνος το οποίο πάσχει από αλτζχάϊμερ, ένα έθνος χωρίς συνείδηση, ένα έθνος που θα μπορεί να ποδοπατιέται από τα γύρω του, όπως ακριβώς ένας παράφρων που περπατά στον δρόμο παραμιλώντας, δεν γνωρίζει το όνομά του, πού βρίσκεται και πού πηγαίνει, και ασφαλώς είναι ευάλωτος στον κάθε περαστικό να πέσει θύμα παραπλάνησης, απάτης και κάθε είδους ζημίας.

Συνεπώς, αυτό το πρόβλημα, της αποδόμησης της ταυτότητας, της γενοκτονίας της μνήμης, άρα γενοκτονίας της συνείδησης, είναι σημαντικότερο από το πρόβλημα της ευμάρειας, το πρόβλημα δηλαδή της οικονομίας.

Η εθιμική επίθεση των αναθεωρητών κατά της ταυτότητας κατά τις ημέρες αυτές, της επετείου του 21 με τη μορφή των αποδομήσεων των δήθεν «εθνικών μύθων», όπως αρέσκονται να τους ονομάζουν, η οποία επίθεση αυτή έχει φτάσει σήμερα, 195 χρόνια μετά την Επανάσταση, να εκπέμπεται από τα χείλη του προεξάρχοντος της παιδείας, δηλαδή του υπουργού (α)παιδείας. Ο κ. Νίκος Φίλης ξεκάθαρα μιλάει για «**εθνογένεση**» στο καθιερωμένο υπουργικό μήνυμά του. Αυτό αποτελεί μία κλιμάκωση του ετήσιου περιοδικού φαινομένου «αποδόμησης των μύθων», το οποίο ως σήμερα περιελάμβανε συγγράματα, σχολικά εγχειρίδια, επιστημονικά συνέδρια, τηλεοπτικές εκπομπές και αρθρογραφία στον τύπο.

Πολλοί έσπευσαν να το αποδώσουν στο χαμηλό επίπεδο επιστημονικής επάρκειας. Λάθος. Πρόκειται για πολύ καλά ιδεολογικά επεξεργασμένη θέση, την οποία απηχούν άλλωστε οι έως τώρα πράξεις του, αλλά και τα πρόσωπα που επέλεξε για να στελεχώσουν τις ομάδες εργασίας του υπουργείου: την θέση περί έλλειψης συνέχειας του συλλογικού υποκειμένου και της τεχνητής δημιουργίας του στις αρχές του 19ου αιώνα.

Ο ρόλος του 21 λοιπόν μπαίνει στο στόχαστρο, και έτσι δεν μπορούν αυτά να παραμένουν αναπάντητα.

Το Αντίβαρο έχει συλλέξει αρκετό υλικό και για την 25η Μαρτίου, για την Οθωμανική διοίκηση, για το κρυφό σχολειό, για τις δεκάδες αποτυχημένες εξεγέρσεις κατά την τουρκοκρατία, τον ρόλο των μοναστηριών στην επανάσταση και γενικώς ενός αφιερώματος με πλούσιο υλικό για την εθνεγερσία του 1821 με πηγές, παραπομπές κλπ.

24.03.2016

Πηγή: www.antibaro.gr/